

Arrest

nr. 69 549 van 28 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 8 oktober 2009, verklaart er zich op 9 oktober 2009 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 13 juli 2011, verstuurd op 13 juli 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van de provincie Samangan afkomstig te zijn. U bent een Tadzjiek van etnische origine. U bent geboren op 31/12/1992 en bijgevolg bent u minderjarig op het moment van het gehoor. U woonde nagenoeg uw hele leven in Aibak, de hoofdstad van de provincie. U ging negen jaar naar school. Volgens uw verklaringen was uw vader sedert 1386 (komt overeen met 2007) rechter in de provinciale rechtbank. Voorheen was hij het hoofd van de rechtbank van het district Hazrat Sultan. Sedert vele jaren had uw vader, die tot de partij Jamiat-e Islami behoorde,

een vete met commandant Ahmad Khan van de partij Junbesh. In zijn functie als rechter dwarsboomde uw vader eerst illegale bouwactiviteiten van Ahmad Khan. Later vaardigde hij ook een arrestatiebevel uit tegen een neef van Ahmad Khan die verdacht werd in een verkrachtingszaak. Dit wakkerde de vete tussen Ahmad Khan en uw vader alleen maar aan. Op 10/03/1387 (31/05/2008) werden uw vader en broer vermoord. U acht Ahmad Khan en zijn clan hiervoor verantwoordelijk. In de elfde maand van 1387 (januari/februari 2009) werd de wagen waarin u zat tot twee keer toe beschoten. Telkens bleef u ongedeerd. U achtte uw leven niet langer veilig in Samangan en ging met uw moeder, broers en zussen naar Mazar-i Sharif, waar jullie een tijdje verbleven. Op aanraden van de familie zijn jullie in de laatste maand van 1387 (februari/maart 2009) vertrokken uit Afghanistan. Jullie gingen eerst naar Pakistan, waar jullie bij een kennis konden inwonen. Vervolgens bent u na ongeveer een maand naar Iran gegaan waar u enkele maanden in Teheran woonde. Daarna bent u via Turkije, Griekenland (waar uw vingerafdrukken genomen werden), Italië en Frankrijk naar België gereisd. Op 09/10/2009 ging u zich aanmelden bij de Belgische asielinstanties en vroeg u asiel aan. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar uw leven door Ahmad Khan bedreigd wordt. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt. Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw taskara, de lidkaart van uw vader van de partij Jamiat-e Islami, de werkkaart van uw vader en twee klachtbrieven die u bij een rechtbank indiende."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- het is niet geloofwaardig dat verzoekers vader en broer werden vermoord door Ahmad Khan;
- aan verzoekers persoonlijke problemen met Ahmad Khan kan evenmin enig geloof worden gehecht;
- er rijzen zeer ernstige twijfels bij de geloofwaardigheid van verzoekers taskara;
- er bestaat voor burgers in de provincie Samangan op dit ogenblik geen reëel risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing. Hij stelt dat de federale politie zijn taskara heeft onderzocht en dat de conclusie als volgt luidde: "het document stemt overeen met onze persoonlijke informatie". Verder stelt hij dat de geloofwaardigheid van de bron van het CGVS niet kan worden gecontroleerd omdat het CGVS de identiteit van de contactpersoon niet vermeldt, noch de gegevens van het Afghaanse nieuws- en informatiemedium. Verder stelt hij dat uit het Cedoca-rapport waarop het CGVS zich baseert, blijkt dat de provincie Samangan niet veilig is.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De commissaris-generaal heeft terecht gesteld dat het niet geloofwaardig is dat verzoekers vader en broer werden vermoord door Ahmad Khan en dat ook aan verzoekers persoonlijke problemen met Ahmad Khan geen geloof kan worden gehecht. De commissaris-generaal heeft zich hiervoor onder meer op de volgende vaststellingen gebaseerd: "Zo is het niet geloofwaardig dat de moord op een rechter en diens zoon in het anders relatief rustige Samangan geen weerklank zou hebben gekregen in de lokale en nationale media in uw land van herkomst. Moorden op personen met een dergelijk hoog profiel gaan zelden aan de Afghaanse pers voorbij. Geconfronteerd met deze bedenking stelt u eerst dat er in Samangan geen gedrukte pers of drukkerij bestaat, wat weinig geloofwaardig is (CGVS, p.6). Vervolgens beweert u dat de televisie- en radiostations niets mogen uitzenden zonder de toestemming van de zeer machtige Ahmad Khan (CGVS, p.6). Echter, uzelf verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat demonstraties tegen Ahmad Khan, waaraan u zou hebben deelgenomen, de uitzendingen van de lokale televisiestations wel hebben gehaald. U geeft dit voor het Commissariaat-generaal toe en verklaart dat Ahmad Khans positie tanende was, dat verschillende personen tegen hem opkwamen en dat de media hiervan getuige waren (CGVS, p.12). Dat u niets weet voor te leggen betreffende deze aanslag en over dergelijke berichtgeving weinig plausibele verklaringen aflegt, is opmerkelijk. Daar u zelf in gebreke blijft, is het Commissariaat-generaal zelf op zoek gegaan naar een bewijs voor de moord op uw vader. Er werd door het Commissariaat-generaal contact opgenomen met

een mediacorrespondent. De gecontacteerde persoon is reeds jarenlang correspondent van een bekend en betrouwbaar Afghaans nieuws- en informatiemedium in de provincie Samangan en gevestigd in de hoofdstad Aibak. Hij stelde expliciet dat de voorbije 10 à 15 jaar geen rechters werden vermoord in Samangan. Dat een journalist, actief in de stad Aibak, niet op de hoogte zou zijn van de moord op uw vader is zeer merkwaardig. Uzelf beweert bovendien dat iedereen in de regio Samangan weet heeft van wat er is gebeurd (CGVS, p.11). Uzelf brengt geen geloofwaardig stuk aan dat de moord op uw vader zou kunnen staven. U zegt dat u naar de rechtbank stapte en de moord op uw vader rapporteerde. U legt de twee klachten die u zou hebben neergelegd en die dateren van 30/06/2008 en 12/08/2008 voor aan het Commissariaat-generaal. Het is echter niet geloofwaardig dat u pas na een maand klacht tegen Ahmad Khan en anderen zou hebben ingediend. Dit roept verdere twijfels op aangaande uw geloofwaardigheid. Bovendien kunnen dergelijke documenten uw asielrelaas slechts dienstig zijn bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is gebleken. Verder blijkt uit het administratief dossier dat uw vingerafdrukken al op 26/08/2008, een drietal maanden na de beweerde dood van uw vader, in Griekenland werden genomen. Bijgevolg kan aan uw persoonlijke problemen met Ahmad Khan in de elfde maand van 1387 (januari/februari 2009) evenmin enig geloof worden gehecht". Verzoekers betoog dat de identiteit van de contactpersoon niet wordt bijgebracht noch de gegevens van het Afghaans nieuws- en informatiemedium in de provincie Samangan doen aan deze vaststellingen geen afbreuk. Verzoeker blijft immers in gebreke ook maar enig begin van bewijs bij te brengen van de kern van zijn asielrelaas met name de moord op zijn vader. Deze vaststellingen volstaan op zich om tot het ongeloofwaardig karakter van verzoekers asielrelaas te besluiten.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont ook niet aan en er is evenmin enig gegeven voorhanden waaruit blijkt dat er in de provincie Samangan een conflict aan de gang is in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet. Uit het Cedoca-rapport van 23 augustus 2010 (aangepast op 20 januari 2011) blijkt dat verschillende gezaghebbende bronnen aangeven dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal verschillend is. ICRC maakt een onderscheid tussen *combat zones* in meer dan de helft van het land en asymmetrische aanvallen in de rest. De VN-rapporteur met betrekking tot wederrechtelijke dodingen stelt dat in grote delen van Afghanistan een gewapend conflict aan de gang is. Volgens UNHCR is er in sommige provincies sprake van veralgemeend geweld. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar het rapport van Cedoca en meer bepaald naar het feit dat de provinciegouverneur in augustus 2010 zijn bezorgdheid uitte over de toenemende invloed van de taliban in de provincie en naar het feit dat de gouverneur stelde dat er operaties werden gepland om de antiregeringselementen te verjagen. Verzoeker verwijst ook naar het feit dat Unama en ANSO een sterke toename vaststellen van activiteiten van antiregeringselementen in het noorden en het noordoosten van Afghanistan. Hieruit blijkt echter niet dat er in de provincie Samangan sprake is van veralgemeend geweld of dat de provincie Samangan een *combat zone* is. Bijgevolg blijkt niet dat er in de provincie Samangan een conflict aan de gang is in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER